VOL. 59, No. 6, MARCH 15, 1967. 59. ÉVF., 5. SZÁM. 1967. MÁRCIUS 15.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

MA HOZSANNA, HOLNAP KERESZT, HOLNAP HÚSVÉT DIADALA

Tavasz volt. A természetnek újra életre fakadása... Gyönyörű zöld palástot öltött magára a természet. Megérett árpa kalásztengert lengetett a kellemesen simogató tavaszi szél. Rügyeket és virágbimbókat fakasztottak a gyümölcsözni készülő fügefák. Sudármagas pálmafák ékeskedtek az útmentén s koronáik alázatos meghajlással dicsérték a nagy Alkotót. Kellemes madárdal szállt a levegőben...

Kora reggel volt még. Ott ragyogtak a természet gyöngyei a fűszálakon. Csak éppen vissza vonult a hajnal rózsaszínű palotájába. Kezdi mutatni mindent életrehívó vöröses korongját a Nap Júdea hegyei között.

Boldogságtól ragyogó arcú emberek siettek Bethánia felé. Meghallották, hogy ott van Jézus, aki feltámasztotta Lázárt...

De miért jönnek máris kezükben pálmaágakkal? Ha őket megkérdeznénk, talán ők se tudnák megmondani, éppen úgy nem, mint az a bizonyos Betfagé-i ember se azt, hogy miért kötötte egyik szamarának csikóját az utcaajtó elé, útszéli háza előtt. Jöttek az emberek és cselekedett az ember ugyanannak a léleknek indítása alatt, Aki a templomba küldte az öreg Simeont...

Jézus megjelent a békés bethániai ház előtt összegyűlt embertömeg között és *"Békesség"*-et köszönt rájuk.

Két tanítvány áttörte magát a sokaságon és gyors léptekkel megindult Betfagé felé. Jézus ott van az emberek között és csendesen beszélget velük. (Irigyellek titeket, ti nagyon boldog emberek, akik orcájába nézhettek annak, aki a mennyország szövetnekévé magasztosult s bevilágította azt soha el nem múló fénnyel.) Hamar vissza is jött a két tanítvány s egyik nyersbőrből hasított kötőfékszáron vezette a szamárcsikót, a másik utána lépkedett csendesen.

Jézus, amint meglátta őket, megindult feléjük. Valamelyik tanítvány levetette hosszú köntösét, szépen összehajtotta, s az állat nyeregtelen hátára helyezte, melyre könnyű lendülettel ráült Jézus. Az állat azonnal betört nyeregalá... nyugodt léptekkel megindult Jeruzsálem felé, mintha tudná, hogy a királyok Királyát viszi hátán...

A sokaság tiszteletteljesen áll sorfalat kétoldalt, amíg előre halad Jézus, aztán felharsog, zeng és zúg az ének az emberek ajkán:

"Áldott Király, a Aki jön az Úrnak nevében! Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban!" (Lukács 19:38.)

Megérkezés a városba. Egymásután nyílnak ki a házak ablakai. Álmos szemeiket dörzsölik az emberek. Sokan az utcára jönnek és elvegyülnek az embertömegben s kérdezik: "Kicsoda ez?"

"Ez Jézus, a Galilea-i Názáretből való próféta," felelték a kérdezettek.

A lélek otthona felé lovagolt a lelkek Királya. Megérkezve kikergette a kereskedőket a templom első udvarából, a pogányok imádkozási helyéről és mindjárt jöttek a betegek és meggyógyította őket. Jöttek a gyermekek és félkört formálva körülötte, kiáltották ők is:

"Hozsanna a Dávid fiának!"

(Folytatás a 4. oldalon)

Kellemes Húsvétot kívánunk minden kedves munkatársnak és olvasónak

Feltámadott az Úr!

Jézus él, hallelujah!
Örömhír terjed tova.
Eljött a Húsvét áldott reggele,
A Megváltó sírjából felkele...

Az Élet fejedelme győzött,
Megállott hűen a próbák között...
A gúnyt, megvetést mind elszenvedte,
Nekünk a Mennyben helyet készíte...

Ne sírjatok, óh, kegyes asszonyok!
Megváltónk él, s ti is élni fogtok...
Jöjjetek ti is tanítványok,
Emmausban, majd találkoztok...

Ő, amit megmondott minden úgy lett
Az ígéret beteljesedett...
Megtört a halál hatalma,
Elnyeletett pokol diadala!

A halál, koporsó mit sem árt,
Mert örök az élet Krisztussal odaát...
Jöjjünk mi is Húsvét reggelén,
Pihenjünk meg Jézusunk kebelén!

Krahling Jánosné

SZEMBEN JÉZUS KERESZTJÉVEL

Pilátus megmosta már a kezét. A katonák befejezték a gúny király-koronázási ceremóniát. Megindult a szomorú menet a Kálvária felé. A menet igen szomorú, de nem mindenkinek. Akik szomorúak, azok sírnak is. Ezek nem mind nőtanítványok, hanem azok a tehetetlen asszonyok is, akik nem értenek egyet férjeik cselekedeteivel...

Még fel sem száradtak orcáján a katonák köpései... Csak éppen, hogy levették válláról a keresztet, máris vigasztalt Ő, Aki azt mondta tegnap este: **''Szomorú az én lelkem mindhalálig.''**

Tompa ütések visszhangzanak a sziklák között... A szegek átfúródnak csonton és húson... Ott dereng már három meztelen test a Koponyák hegyén...

Húzódjunk kicsit közelebb a középső kereszthez. Itt tömörül össze az egész nép. Itt van a zsidó főpapi kar, a félrevezetett néptömeg, öt római katona és Jézusnak néhány nő követője és Mária, az Édestnya. A tizenkettő közül nem látunk csak egyet. Júdás már halott, tíz pedig elbújva sír keservesen...

Kit láttak ezek a kereszten szenvedő Jézus személyében?

A főpapság látott egy legyőzött ellenséget, egy elnémított szónokot. Egy országot járó vándort s egy eddig irigy szemmel nézett, de most legyőzött hatalmas ellenséget...

A félrevezetett tömeg nem látott semmit. Ők csak utánozták a ''nagyokat'' és ha azok most követelték volna Jézus szabadon bocsátását, ebben is mellékük álltak volna azonnal. A katonákat válasszuk el egymástól A négy közlegényt nem érdekelte más, csak az ők egyéni ügyük. Kinek mi jut a haldokló visszamaradt vagyonából...

A százados látja a mennyei nagy családot sírni, látja, hogy angyalok hullatják könnyeiket. Látja Istent felállni trónjáról és erre a mozdulatra megremeg a föld és hasadoznak a kősziklák. Látja, amint odalép az égitestek hatalmas Királya elé és alakjával visszafogja annak fényét és homály borul a természetre. S amikor az ellenség és a haldoklók szavai is elnémultak, ő öntötte ki szíve mélységes meggyőződését ebben a felkiáltásban: **''Bizony, Isten Fia volt ez!''**

Kit látott a kis szürke női csoport? Egy még soha nem látott jó embert. Egy nagyon kedvelt szónokot. Egy hatalmas orvost. Egy tisztalelkű barátot és önzetlen szeretetet...

Kit látott Mária, az Édesanya? Vajon látta azt a ''Szabadítót'', Akiről az angyal beszélt neki? Látta azt a Királyt, Akit imádtak a pásztorok és kincsekkel ajándékozták meg a bölcsek? Látta azt a vasöklű uralkodót, Akinek láttára imaáhítatba merült az öreg Simeon? Vagy csak az ő elsőszülöttét látta és annak haldoklását nézve, érezte, hogy anyai lelkét ''átjárja az éles tőr''? Vajon meg tudta-e érteni, hogy a világ megváltásának az alapja ez? Ki tudná az anyai szív érzését szavakba önteni egy ilyen esetben?

Kit látunk mi, amikor most lélekben ott állunk a haldokló Isten keresztje alatt?

Testvéreim, erre az utolsó kérdésre válaszoljon mindenki magának. **Molnár A.**

Értesítés

Örömmel jelentjük a "Központi" kerülethez tartozó testvéreinknek, hogy a tavaszi prédikátor és diakónus gyűlést Wadsworth, Ohio (115 Chesnut St.) fogjuk megtartani április 29-én du. 1.30 órai kezdettel. Ugyanekkor és ott, a "Központi" nőegyletek is. A program előkészítése folyamatban van, az előadók már megvannak és minden arra mutat, hogy nagyon áldásos lesz ez a gyűlés is. Szeretettel kérjük testvéreinket, kövessenek el mindent, hogy ott lehessenek. Határozottan lelki meggazdagodással térnek haza a befejezés után. *M .A.*

"Megverem a pásztort és a juhok elszélednek"

(Zak. 13:7., Mt. 26:31.)

A fent idézett bibliavers, egy prófécia a Messiásra nézve, ki az Úr Jézus Krisztus. Az Úr ezt a bibliaverset idézte az Ő áldozati halálának előestéjén, miután az úrvacsorai kenyeret megtörte és szétosztotta tanítványai közt és vette a pohárt, mely az Ő kiontott vérét jelképezte és átadta a tanítványoknak ezzel a megjegyzéssel: — "Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az újszövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára." (Mt. 26:28.)

Testvéreim, ha nem volna több megjegyzés a Bibliában arra, hogy miért kellett Jézus vérét kiontani, ez az egy vers is elég arra nézve, hogy megértsük a megváltásnak csodálatos titkát és Isten szeretetének mélységét és magasságát.

Bűneink bocsánata nagy árat követelt és ezt senki sem volt képes megfizetni sem mennyen, sem földön, csak egyedül Istennek Báránya, az örökkévaló Fiú, a szent és tökéletes. Csak az Ő vére nem volt megfertőzve a bűn által. Felőle van írva: "Erős, hatalmas Isten, örökkévalóság atyja, békesség fejedelme." (Ésa. 9:7, b.)

Ő a "jó pásztor", aki életét adja juhokért. A jó pásztornak meg kellett szenvednie szeretete bizonyításáért éppen úgy, mint annak az édesanyának, aki berohant az égő házba azért, hogy bölcsőben fekvő kisleányát megmentse, nem gondolva az égő sebekre és azok maradványaira.

Urunknak is sokat kellett szenvednie értünk. Meg lett verve. Háta vérzett a súlyos korbácsütésektől. Ütötték fejét, arcát leköpdösték, fejére nyomták a töviskoszorút, verték a nádpálcával, s miután jól kicsúfolták, vállára tették a nehéz keresztet, hogy vigye a Golgotára és meghaljon rajta felfoghatatlan kínok közt.

A tanítványok egy kivételével mind elhagyták, még a hős Péter is, aki előbb kardot rántott Mestere mellett a kertben, de már a főpap udvarában megtagadta, amit aztán keservesen meg is síratott és jóvátette tévedését és Pünkösd napján már olyan fegyverrel harcolt az ő Uráért, amellyel ezreket hajtott a Feltámadott lábaihoz.

A pásztor meg lett verve és a juhok elszéledtek. De jött Húsvét reggelén a reményteljes üzenet az asszonyok által: "Mondjátok a tanítványoknak és Péternek, hogy előttük megy Galileába, ott meglátják Őt, amint megmondta nekik."

A jó pásztor dicsőségesen feltámadt. Ne féljünk s ne csüggedjünk csüggedjünk. Ő él! Nagy hatalommal bír. Előttünk megy, hogy vezessen. Engedjünk vezetésének. Kövessük Őt az élet küzdelmein keresztül és győzünk vele, mert Húsvét a győzelem ünnepe. Amen.

Boda Sándor

"ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET"

"I AM THE RESURRECTION AND THE LIFE"

(Jn. 11:25.)

Bethánia közel volt Jeruzsálemhez. Nagyon kedvelt hely volt ez Jézusnak.. Négy nappal ezelőtt temetés volt Bethániában. Jézusnak kedvelt barátját kísérték a temetőbe. Nővérei összetört szívvel ültek otthonukban, akiknek a Jézussal való találkozás alkalmával mondott első szavukból arra lehetett következtetni, hogy gyakran ismételgették egymás között: "Ha a Mester itt lett volna . . ."

A mester megérkezett és ezt Mártával tudatták hamarább, mint Máriával, aki azonnal sietett is hozzá és amikor néhány szót váltottak együtt, ezt a hatalmas nyilatkozatot tette Jézus: *"Én vagyok a feltámadás és az élet."* Ezzel kijelentette azt, hogy Mártának nem kell várni az általános feltámadás napjáig, hogy viszontlássa Lázárt, mert aki a feltámadást fogja végezni, ott áll előtte és készen arra, hogy életet adjon a halottnak ismét.

Márta nem ismerte Jézusban a halottat feltámasztási hatalmat. De sokan nem ismerik ezt Jézusban ma sem. Az emberek véleménye megoszlott a múltban és most is Jézus kilétét illetően. Ezt tudjuk abból a megnyilvánulásból, amit tettek a tanítványok akkor, amikor megkérdezte őket Jézus arról, hogy kinek mondják őt az emberek maguk közt? De mivel az idő elérkezett arra is, hogy a tanítványok is vallást tegyenek Mesterükről, ezzel a kérdéssel nyitotta meg előttük a vallomás ajtaját: "Ti pedig kinek mondtok engem?" A kérdésre Simon Péter felelt a tanítvány csoport nevében: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia."

Nagy megnyugvással hallotta Jézus ezt a vallomást, hiszen minden vágya az volt, hogy tanítványai legyenek tisztában az Ő kilétével és ismerjenek személyében az isteni Messiásra.

Jézus nagyon tartózkodó volt személye kijelentését illetően. Elve az volt, hogy beszédei és cselekedetein keresztül ismerjenek rá az emberek. Hogy Saulnak megmondta nyilván azt, hogy Ő a Jézus, ennek meg volt az oka, és pedig az, hogy Saul nem akarta hinni azt, hogy a keresztre Ahol a vér a testben marad. Inkább a nincs személyesen ezen a földön, ez azért van, mert elment övéinek helyet készíteni a mennyben, ahol nagyon sok lakóhely van és akarata az, hogy övéi legyenek ott, ahol Ő van és ahol már nincs szín vagy faj különbség, hanem csak vére által megmosott lelkek lesznek vele, aki: "Feltámadás és élet."

Jézusról mondja az Írás, hogy benne lakott az Istenségnek teljessége. Tehát nemcsak valami része, hanem mint például az alma magban benne van az egész fa gyökereivel, törzsével, ágaival, gyümölcseivel együtt, vagyis a teljes élet, úgy Jézusban is benne volt az élet teljesen és ebből az életből adhatott életet a meghalt Lázárnak is.

A feltámadás tana nem volt ismeretlen az ókorban sem. Beszél erről Dániel könyve 12. részében a 2. versben és Hóseás is könyve 6. részében a 2. versben. Jób pedig boldogan vallja, hogy az ő *Megváltója él.*

Bennünket gazdagított Jézus a feltámadás tanával, amikor azt mondta: *"Én vagyok a feltámadás és az élet."* Jézus ezt a hatalmát gyakorolta is, nemcsak Lázár feltámasztásánál, hanem már előbb is Jairus leányánál és a naini özvegyasszony fia feltámasztásánál is.

Ezzel az erővel felruházta Jézus közvetlen tanítványait is ezzel az erővel lépett Péter a meghalt Tábitha mellé és amikor végighallgatta a zokogva elmondott jó cselekedeteit a meghaltnak, kiküldte őket a házból és a halott mellé térdelve ezt kiáltotta: "Tábitha! Kelj fel!" És az, szemeit felnyitván, meglátta Pétert és felült. Péter visszaadta az életet Tabithának az által az erő által, amelyet a mennyből küldött Jézus, miután Ő visszament oda.

Amikor feltámadásról beszélünk, egy megújult életet értünk alatta. Jézus sokat beszélt az életről és sajnálattal jelentette ki a zsidóknak, hogy ha nem akarnak hozzá menni, nem lesz életük. Ezzel kijelentette, hogy nála nélkül nincs élet. Ezt látjuk már az ember teremtésénél is, mert Isten formálta az embert, de amíg nem lehelt bele magából, csak élet nélküli alkotás volt az ember.

Jézus "élet-kenyérnek" nevezi magát, ami azt jelenti, hogy vele kell táplálkozni annak, aki élni kíván, mert ő egyneesen azért jött, hogy övéinek "életet adjon és bővelkedjenek".

Valahogy az élet több annál, amit általában állítanak az emberek a vérről, ami ha kifolyik a testből, megszűnt az élet. Valami nincs rendben itt, mert az élet megszűnik ott is, ahol a vér a testben marad. Inkább a valóság az, hogy az éltető lélek táplálja a vért, ami ha kifolyt a testből, tovább nincs helye az éltető léleknek és ha az egy felsőbb parancsra kiköltözik a vérből, megfagy a vér és kihül a test.

Jézus feltámadt a halálból, mert benne nemcsak élet volt, hanem egész valója élet volt. Ebből az életből adott nekünk amikor újjászült bennünket, mely élettel nekünk fénykednünk kell, hogy amit felőle mondhatták az angyalok a sírhoz sietö asszonyoknak, hogy Ő "él", lássák rajtunk is, hogy élünk, nemcsak testi születésünk által, hanem a Jézus Krisztus által is, aki a: *"Feltámadás és az élet!"*

"Ő él, Ő él, Jézus él itt ma is;
Ő jár velem, vezet engem
A keskeny ösvényen.
Ő él, Ő él, üdvöt hozott nekem,
Azt kérdezed, honnan tudom?
Ő él a szívemben."

Vér Ferenc

Kereszt alatt . . .

Az átok áldássá lett;
Ott a kereszt alatt . . .
Vad gyűlölet szeretetté,
Hol Jézus szenvedett . . .

Virágok nyílnak most ott,
Hol elvégeztetett . . .
Ketté hasadt a templom kárpit,
Hol beteljesedett . . .

A kősziklák megrepedtek,
Szenteknek sereg'i jöttek,
Bizonyságot tenni Róla,
Ki éltünk hű Megváltója . . .

Ki érettünk emberré lett,
Elhagyva a dicső Mennyet,
Mert olyan nagyon szeretett
Felvette a bűneinket . . .

Meghalt ottan a keresztfán,
Szent vérét értünk kiontá,
Hogy mi örökidvöt nyerjünk,
Egykor vele együtt legyünk!

Illatozzatok, ti szép virágok
Ott fenn a Golgotán,
Hirdessétek az Úr szent nevét,
Ki szent vérét érettünk áldozá . . .

Krahling Jánosné

A SZERKESZTŐ ROVATA

A kereszt titkai

Huszonhat különböző formájú keresztet ismerünk. De sokkal előbb volt ez a kivégzési eszköz annál, mint Jézus arra felfeszíttetett. Fáraó keresztre akasztatta a sütőmestert. Az egyiptomiaktól átvették a görögök, ezektől a perzsák, s tőlük a rómaiak egész Konstantin császár ideéig, aki eltörölte a kereszt általi kivégzést.

Idők múltával megváltozott a kereszt jelentősége és bár helytelenül, imádás tárgyává emeltetett annak ellenére, hogy egyesek nagy harcot vívtak ellene. Péld. Klaudius püspök így fejezte ki elkeseredett tiltakozását:

"Ha már a keresztet imádni akarjuk, amelyen Jézus szenvedett, imádjuk a szamarat is, amelyen lovagolt!"

Mi nem imádjuk a keresztet, de a legmélyebb tisztelettel tekintünk rá azért, aki azon meghalt. S mi azt mondjuk, hogy:

A kereszt a legszebb fa, minden fák között. Ezen a fán hervadt el az Isai törzsökéből fakadt virágszál. *(Ésa. 11:1.)* Igen, az, akiről így énekelt a zsoltáros:

"Szebb vagy minden ember fiánál..." *(Zsol. 45:3.)*

A kereszt a legtermékenyebb fa. Sok millió ember lelket termelt már s minden fa gyümölcsénél értékesebb gyümölcsöket és egész kivételesen, mert gyümölcs termése nincs évszakhoz kötve, hanem minden percben hozza áldott gyümölcseit. És ezt azért, mert nem egy hervadt virág száradt el rajta, hanem egy fiatal "csemete" végezte be nemes életét és saját vérével öntözte annak tövét. *(Zak. 6:12.)*

A kereszt a közbenjárás helye. Ezen lépett Jézus Isten és a bűnösök közé és ezen mondta először:

"Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!" *(Ik. 23:34.)*

A kereszt nem vérpad, hanem fejedelmi szék. Rajta az emeltetett fel, aki mindeneket teremtett és akinek királyságát Pilátus is elismerte, mert feje fölé ezt íratta egy táblára: *"Ez Jézus, a zsidók királya!"*

Fejedelemségét azzal is igazolta Jézus, hogy ünnepélyesen kijelentette: "És én, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket." *(Jn. 12:32.)*

A kereszt egy áldozati oltár. Ez értékesebb Ábel, Noé, a pátriárkák, Áron, Sámuel, Salamon és Illés próféta oltáránál is, mert ezen a Fiú Isten mutatta be áldozatát, saját személyében az Atya Istennek.

A kereszt a központi igazság vonzó ereje. Dogmatikus nézetek szét ékelik egymástól az embereket és bekeretezik őket felekezetekbe, de a keresztnél mindnyájan egyesülnek.

"Az igazi szeretet a kereszt tövéből fakad."

A megváltás műve, a kereszten hajtatott végre akkor, amikor Jézus "átokká lett értünk". *(Gal. 3:13.)*

Az igazi keresztyén a szívében hordja a szenvedés szimbólumát és nem a nyakában. *M.A.*

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

Bejelentés

Évi gyűlésünket a Toronto-i Magyar Baptista Gyülekezetben tartjuk július 6—9.

MA HOZSANNA, HOLNAP KERESZT, HOLNAP HÚSVÉT DIADALA

(Folytatás az 1. oldalról)

Jézus mint király vonult Jeruzsálembe s tanítványai mint testőrök álltak körülötte. Kész volt már országának alapszabálya, amelyet ebben a mondatban szövegezett meg:

"Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!"

Igénybe veszi hatalmas hadifelszerelését is ellenségeivel szemben és a porig leveri őket. Ez a fegyverzet isteni bölcsessége volt. Ezzel aratott teljes diadalt a pergőtűzi ezen kérdésekre:

"Szabad-e adót fizetni, vagy nem? Kinek a felesége lesz az az asszony a feltámadás után, aki hét embernek volt felesége a feltámadás előtt? Melyik az első az összes parancsolatok közt?"

Titkos fegyvertára is volt Jézusnak — és ez meg van ma is —, melybe ha belopakodunk, halljuk, hogyan képezi ki tanítványait annak használatára:

"Gyermekeim, egy kevés ideig még veletek vagyok... Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek... Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek!))

Testvéreim, ez a fegyver legyőzi az egész világot és Jézus lábai elé borítja azt. Szeressük hát Jézust és szeressük egymást! Álljunk lélekben az utána haladó sokaság közé és kiáltsuk mi is:

"Áldott a Király, Aki jött az Úrnak nevében!"

Molnár Antal

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

"... elkéré Jézus testét ..."

(Luk. 23:52.)

A fenti sorok vannak feljegyezve a négy evangéliumban egybehangzóan, egy József nevű férfiúról, akinek lakhelye Arimathia volt.

"... maga is tanítványa volt Jézusnak ... és gazdag ..." írja róla Máté evangéliuma (27:57.). Lukács bemutatja mint "... tanácsbeli, jó és igaz férfiút, aki nem vala részes azoknak a tanácsában és cselekedetében ..."

Nagypéntek legnehezebb óráiban, miután Jézus "... kiadá lelkét" (Máté 27:50.), mikor "... a templom kárpitja ketté hasada ... a föld megindula ... és a kősziklák megrepedezének ...", ez a férfiú elmegy Pilátushoz és "... elkéré Jézus testét."

Mikor Jézust tanítványai is elhagyták, József hős lett, határozott és elment Pilátushoz. Nem érdekelték a körülmények, sem az esetleges következmények nem befolyásolták őt elhatározásában a tanács többi tagjának esetleges véleménye, egyedül döntött és cselekedett.

Jézus töviskoronás, megtört, átdöfött testét leveszi a keresztről és tiszta gyolcsba takarja ... illatos szerekkel együtt ... (Ján. 19:40.) amit Nikodémus, a másik tanácstag bocsátott rendelkezésére. "A mirhából és aloéból való kenet mintegy száz font volt" (Ján. 19:39.). Két megértő lélek, együtt cselekszenek. József a saját maga sírját adta át Jézus földi testének.

József NEM VALA RÉSZES AZOKNAK TANÁCSÁBAN ÉS CSELEKEDETÉBEN, míg a tanács keresztre feszítette Jézust, Ő LEVETTE A KERESZTRŐL.

József visszakapta sírját és talán boldogan gondolt arra, hogy abban a sírban Jézus feküdt ... angyalok járkáltak ...

A nehéz idők hősöket nevelnek; önfeláldozó, jellemes egyének tűnnek fel az élet legsötétebb viharaiban. Az együtt viselt nyomorúságban lelkek elválaszthatatlanul kovácsolódnak össze.

Az Ember-fiának nem volt hol fejét lehajtania földi életében és a gondviselés gazdag ember sírját juttatja neki és a zsidó szokások szerinti drága kenettel együtt teszik meggyötört testét a sírba. József, amit Jézus rendelkezésére bocsátott, visszakapta — meggazdagodva egy áldott tapasztalattal — mert részére eljött a várva-várt Isten-országa. Tudom, sok keresztyénnek van hasonló tapasztalata, hogy amit az Úrnak adunk, soha nem hiányzik, de ha minden egyesünknek lenne ilyen élménye, közénk is hamarabb eljönne az Isten országa.

Arimathiai József úgy érezte, hogy ezzel tartozik Jézusnak. Határozott és időben cselekedett. (Mielőtt a szombat megvirrada.)

Még a legjobb szándékú tevékenység is káros, ha nem a helyes időben végezzük el. "Mindennek rendelt ideje van ..." (Préd. 3:1) Ilyen bölcsen tanít a Szentírás.

Arimathiai József azt adta Jézusnak, amire éppen akkor szüksége volt. Időben és szükségszerűen cselekedett. Neki az a feladat jutott, levenni a keresztről Jézusnak sok sebből sajgó, megostorozott, dárdával átszúrt testét. Nekünk pedig azt üzeni a töviskoronás király:

"... amennyiben cselekedtétek eggyel, emez én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg." (Mt. 25:40.)

A lehetőséget Jézus nyújtja számunkra. Fogadjuk el és kérjük kegyelmét, hogy minden időben és szükségszerűen cselekedhessünk az Isten-országa eljöveteléért.

Értesítés

Ezúton értesítjük az Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség Keleti körzetében lakó nőtestvéreinket: ez évi "NŐI KONFERENCIÁNKAT" Bridgeport, Conn.-ban tartjuk 1967. április 29-én, szombaton 12 órai kezdéssel. A konferencia közös ebéddel veszi kezdetét.

Az idei konferencia rendkívül áldásosnak ígérkezik, ezért ne csak a nőtestvérek jöjjenek, de hozzanak magukkal annyi nőt, amennyit csak tudnak. Ez alkalom feledhetetlen lesz, mert az előadó: Miss Mary Beth Fulton iró, szerkesztő és közismert előadó lesz, aki az egész világot beutazta, hirdetve az Úr üzenetét, mindenhol nagy áldással.

Testvérnő, várunk! A viszontlátásra Bridgeporton!

Fülöp Árpádné,
az Amerikai Magyar
Baptista Nőszövetség
Keleti Körzetének
elnöke.

HOGY EGGYEL TÖBB LEGYEN ...

Az a kevés, ki megértette Őt,
a kinok közt kereszten szenvedőt,
halála árán életet adót,
tanítását az Élőt és Hatót,
akik megértették a Golgotát,
az ősgonoszt letipró nagy csatát,
az a kevés . . Uram, még Ma is él ...
— Elődbe hullva szívem most remél,
hogy könnyáztatta kolduskenyerem
mit tőled kapok,
(több mint kegyelem)
megoszthatom; hisz' annyi éhező
van e világban s bennem nincs erő,
hogy életem fedezze mit a szám
kimondott. — Uram! hallgasd meg
imám, s az a kevés, ki megért,
Még ma is eggyel több legyen. —
Bűnös magam is
vért verítékezve vergődve a fán
melletted legyek ott a Golgotán,
hol én miattam, értem vérezel
s így szólsz hozzám:
"ma még velem leszel ..."

... azt az irgalmat ...
nem azt a kegyelmet kérem,
amit az Úr Pálnak adott.
Azt se amivel Péternek
adott kegyes bocsánatot.
Hű, megváltó Jézusomtól
várok én egy ígéretet,
amit a latornak adott,
Ki Véle megfeszíttetett ...!

— keng —

Meghívó

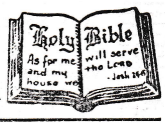
Ezúttal minden keresztyén férfiút szeretettel meghívunk Bridgeportra, 1967. április 29. szombat déli 12 órára, KONFERENCIÁNKRA. A konferencia közös ebéddel kezdődik.

Ez a férfi konferencia nagyon áldásos lesz, ezért igen kérjük a jönni szándékozókat, hogy hívjanak annyi férfiút, amennyit csak tudnak.

Testvér! Ne foszdd meg magadat a legnagyobb áldástól; jöjj Bridgeportra! Várunk! A viszontlátásra Bridgeporton!

Bánkuti Lajos,
az Amerikai Magyar
Diakónus Szövetség
elnöke.

Missziói mezőkről...

Toronto

"De hogyha Ő velem van,
akkor télben is tavasz ragyog..."

A Torontó-i Gyülekezetben Isten iránti hálás szívvel tapasztaltuk meg, mennyire igaz az idézett éneksor: "...télben is tavasz ragyog..."

1966. dec. 4-én Isten gyermekeinek egyik legszebb éneke csendült fel: "Kik ezek itt fehérben?" És az Úr szeretete rámutatott a 4 fehér-ruhásra: "Ők azok... ők azok..." És és az új élet tavasza, a Lélek tavasza tündöklött abban, hogy jelen volt a testetöltött ige, hirdettetett a felülről jövő áldás, és vallomást tettek az új testvérek szívvel, ajakkal és alámerítkezésükkel is. Molnár Antal lelkipásztor testvér és kedves neje és még néhányan testvéri, szomszédlátogatásra és testvéri segítséggel siettek át Detroitból Torontóba, hogy együtt örüljenek az örvendezőkkel. Az alámerítést a gyülekezet lelkipásztora végezte.

Úgy az evangélizációs 2 este, mint az úrvacsorai közösség, valamint az az alkalom, amikor a már következő bemerítésre készülők az Úr Jézus elé térdelve a Megváltó segítségéért esdekeltek, igen megáldott, kedves alkalmak voltak.

Tudjuk, hogy a nagy Tanítómesterünk minden tanítványára vonatkozik az erőtnyújtó drága ígéret: "Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig." Szerényen, de boldogan teszünk arról tanúságot: Valóság lett a mi Urunk áldott búcsúszava... Immánuel: Velünk az Isten.

Karácsonykor New Yorkból, Újévkor Clevelandból voltak vendégeink. Majd az év harmadik hetében ökumenikus imahetet tartottunk, amikor a református gyülekezetből három alkalommal és a pünkösdi testvérektől egy alkalommal kaptunk testvéri szolgálatot.

Január 26-án temetésre szólított bennünket a szomorú kötelesség. Delhi-ban Kóra József tv. 89. évében befejezte földi vándor útját. Törhetetlen ragaszkodással tartott ki Ura és Mestere mellett. A környező farmokról, községekből számosan jöttek el ravatala mellé, hogy búcsúzzanak tőle. Gyülekezetektől messze élt és mégis szívében, családjában lerakta alapját az igaz gyülekezeti életnek. "Közösségben lenni az Úrral". Lehetetlen másképp köszönni tőle el: Viszontlátásra Kóra bácsi... Találkozunk odafent! Hangzott az alkalmi Ige: "Ott lesz az én szolgám is, ahol én vagyok..."

Kedves olvasó!

Amint gyülekezeti rövid kis jelentésünk záródik, gondoljunk Ján. ev. 12:26. versére: És üzenetként szívleljük meg: Az Úr Jézusnak szolgálás, Úr Jézus-követést jelent, amiből rendkivüli megáldatás következik. Ott lesz a szolga, ahol Ura van. És a mennyei Atya megbecsülését ígéri a Fiú, az Úr Jézus Krisztus. Hiszünk a mi Urunk szavaiban? És ad a mi szívünknek boldogságot, örömöt ez? Akkor legyen a legtermészetesebb magatartás az részünkről, hogy alázatosan és hálásan imádjuk őt... Urunkat, Megváltónkat. És áldott élményünk lesz: "Hogyha Ő velem van, akkor télben is tavasz ragyog..." *Kun Gyula*

* * *

New York

"Vietnami profil" volt a címe annak a filmnek, amit imaházunkban, igen nagy érdeklődés mellett bemutattunk. A film eredeti, Vietnamban készült felvételekből tevődik össze és bemutatja a háború borzalmait és bemutatja a misszionáriusok kimondhatatlanul nehéz és áldozatos de hűséges munkáját. A gyűjtést (45 dollárt) eljuttattuk a filmet készítő "World Vision"-nak.

Zenekarunk szépen működik. Minden vasárnap este játszik a hallgatók örömére.

Imakörünk is tartja heti ima-összejövetelét minden pénteken. Sok imameghallgatást adott már eddig is az Úr.

Munkába elhelyezkedni kívánók felkeresnek bennünket, különösen a vidéken lakó hivők, akik állás nélkül vannak. New Yorkban könnyebben lehet álláshoz jutni és a lakásproblémák is megoldódnak.

A jó Isten kegyelmét érezzük naponta, miért is szálljon szent nevére dicsőség!

Magyar nyelvű evangélizáció
New Yorkban

Folyó év március 19-től 26-ig bezárólag, a közbeeső kedden, szerdán, csütörtökön, pénteken este 8 órakor Dr. Udvarnoki Béla tart előadásokat a newyorki magyar baptista imaházban, a 225 East 80th St. alatt.

Virágvasárnap és Húsvétkor úgy reggel mint este Dr. Udvarnoki Béla prédikál.

Húsvét vasárnap este 6 órakor nagy ének- és zeneünnepély!

Hívjuk a magyarokat ezen alkalmakra! Különösen kérjük, hogy Húsvétkor jöjjenek be New Yorkba, ha tehetik már reggel, mert nagy áldásokban részesülhetnek, ha köztünk lesznek! Magyar Testvér, Testvérnő, Érdeklődő, szeretettel várunk!

N. Y. M. B. Gy.

* * *

Buenos Aires

Amikor Európában és az Egyesült Államokban beköszöntött a tél, nálunk Argentinában, ennek éppen az ellenkezője történt, elmúlt a tél és megérkezett a szép, meleg nyár sok gyönyörű virággal. Most, nyáron közölni kívánom a kedves testvérekkel, hogy a tél folyamán gyülekezetünknek voltak kedves napjai, melyeken kivételesen élveztük az Úrnak áldását. Ilyen kedves napunk volt:

Június 19. Ekkor tartottuk az Apák napját szerény műsorral. A befejezéskor minden édesapa kapott egy biromét (kémiai iront), melyre egy mondat volt írva a Bibliából.

Július 10-én "Tábitha, kelj fel!" jelige alatt tartotta Nőegyletünk ötéves évfordulóját, gazdag és áldásos műsorral. Az előadás mellett hallottunk alkalmi, tanulságos felolvasásokat. Az ünnepélyt díszítették a szép énekek és szavalatok. Az itteni nehéz viszonyok között a Nőegylet

(Folytatás a 8. oldalon)

A MEGIGAZULÁS

Dr. Udvarnoki Béla VII. sorozatos előadása a torontói táborban

(Folytatás az előző számból)

(C) A közösség lelki otthon, ahol mint családtagok (testvérek) éljük életünket. Család ez, minden szépségével és hátrányával együtt. Ez az a hely, ahol *mindent megteszünk egymásért és mindent (rosszat) elkövetünk testvéreinkkel.* A család azért mégis kedves marad. Megvan ennek a különös magatartásnak az oka és magyarázata.

A családban jól ismerjük egymást és túl sokat megengedünk magunknak. És mert ismerjük egymást — hiszen lakva ismerjük meg egymást — és mivel ahogyan az Úr is mondta, hogy a "prófétának nincs tisztessége a maga hazájában" *(János 4:44.)* —, a tisztelet és megbecsülés is más formát vesz fel. Az összetartozás érzése azonban megmarad és erősödik. A családdal való azonosítás és a család tagjaiért való kiállás közismert jelenség. Aki a világgal és annak közösségével ki tud jönni, de lelki testvéreivel nem, az a lelkek Atyjával is összekülönbözött. Aki szereti az Atyát, szereti atyjafiát is.

Aki a közösségnek árt, az Úr Jézus népének árt. Aki a lelki közösséget megbontja, az saját lelki fészkét veri le. Fészekrontó lesz. Az ilyenek, mint a vásott gyerekek, nemcsak egy, hanem több fészket is levernek. Ezek nem otthonépítők.

5. Természetes kérdés az: ha a közösség a megigazultaké, a hivőké, akkor mi lesz a világgal, az evangélizálással, a megtéréssel? Ezeket a fontos lépéseket és kötelességeket összekapcsoltuk a gyülekezettel, a lelki közösséggel. Itt is szükség van néhány megjegyzésre, bizonyos félreértések elkerülésére.

(A) A *"térítés"* nem a gyülekezet kötelessége és munkája. Ez az Úr cselekedete.

(B) Az evangélizálás, a bizonyságtevés nem egy szervezet feladata, hanem az egyéné, Krisztus követőié. Hogy ez a munka és feladat átsiklott a gyülekezet vállaira, azért van, mert az egyének elerőtlenedtek. Láthatjuk az eredményt: amikor az egyének tanúskodtak, akkor Krisztushoz vezettek. A gyülekezetek tagokat nyernek. Az evangélizálás előbb volt, mint a gyülekezet, prédikátor, vagy templom. Az előbb felvetett kérdésre a válasz az, hogy az evangélium hirdetése nem templomi és papi szolgálat, hanem Krisztus gyermekeinek a természetes életmegnyilvánulása: a bűnösökhöz mennek és Krisztushoz hívnak.

III.

A közösség célja és áldása

A római levélben található megjegyzések azt mutatják, hogy a közösségből mindig a tagok nyernek áldást, ha elég okosak ahhoz, hogy az áldást elfogadják. Az áldás hiánya nem a krisztusi közösségen múlik, hanem az egyén bölcsességén és átvevő képességén. A fenti állítás megértésében segít a következő apostoli nyilatkozat: *"Mert közülünk senki sem él önmagának és senki sem hal önmagának, mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg." (14:7.)* Ez a vers úgy hangzik, mintha a közösség nem miattunk és értünk volna, hanem mi lennénk a közösségért. De gondoljunk arra a bibliai paradoxra, amely az Úr szájából hangzott el: *"Aki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt." (Lukács 9:24.)* Elveszítjük magunkat a közösségben és úgy emelkedünk ki; osztjuk lelki kincseinket a közösségben s úgy gazdagodunk. Van erre a tüneményre egy nem bibliai példa: "Docendo discimus" — tanítva tanulunk. A közösségben közlünk s ez a közlés teszi kívánatossá mindenki részére a közösséget.

(A) A közösség egy gyakorló iskola. Megtanulunk együtt élni, ha ugyan meg nem bukunk. Itt használjuk lelki adományainkat; itt tanulunk jót tenni, megbocsátani; itt törölünk le könnyet és itt buzdítunk. Közösség nélkül nehéz volna gyakorlati keresztyénnek lenni.

A gyakorlati lelkiélet lehetőségeire — a közösségen belül — Pál apostol a római levélben a következőképpen mutat rá:

12:6. Mindegyikünknek van valamilyen adománya.

12:9. A szeretetet itt nem lehet álcázni. A közösségben kitűnik, hogy szeretetünk valódi-e, vagy sem. Ha valódi, azt éreztetjük; ha nem valódi, akkor a másiktól elvárjuk.

12:15. A közösségben számíthatunk testvéri együttérzésre. Itt érezzük, hogy nem vagyunk egyedül.

14:1 Itt kap az erőtlen bátorítást.

Más szóval a közösségben nem azt nézzük, hogy mit kapunk, hanem azt, hogy testvéreinkért, örömükért, lelki jólétükért mit tehetünk. Így jön az áldás.

(B) Mint minden családban, úgy a lelki közösségben is vannak kis gyermekek. Az apoostol ezt így jelenti be: *"Tartozunk pedig mi erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségeit hordozzuk és ne magunknak kedveskedjünk." (15:1.)* Ez egy kétélű kifejezés. Ha nem hangzana tiszteletlennek, úgy is mondhatnám, hogy "ravasz". Ki mondja meg, hogy ki az erős? Ki állapítja meg, hogy ki az erőtelen? Abban a pillanatban, amikor megállapítjuk, hogy atyánkfia erőtelen, *tüstént a mi gondunkká válik, s felelősek vagyunk érette.* Jó lesz nem elsietni az ítélkezést!

Vegyük tudomásul, hogy közösségünkben vannak lelki gyermekek, akik több gondozást igényelnek és több szeretetre vágynak. Ez is egy lélektani tétel. Van egy gyermek pszicho-szomatikus (pszichológiai okokból származó testi betegség) gyengeség: *marazmus.* Gyermekorvosok nagyon jól ismerik ezt a bajt. Amikor egy kisgyermek nem kap elég szeretetet, becézgetést és szülői figyelmességet, akkor elkedvetlenedik, elveszti étvágyát, s elgyengül. Kivételes esetben el is pusztul. Egy orvosság van: több szeretet, több becézgetés, több figyelem. Az állatvilág ösztönösen használja ezt az erősítő orvosságot: az állatok is becézgetik kicsinyeiket. Tapasztalatunk szerint és az apostol írása szerint a lélek világában

(Folytatás a 8. oldalon)

A MEGIGAZULÁS

(Folytatás a 7. oldalról)

is megvan ez a követelmény: adjuk meg gyengébb testvéreinknek azt, ami nekik mint gyengébbeknek jár.

(C) A közösség gyakorló iskola ugyan, de *nem harcmező.* Ez a lelki erő gyűjtésének helye, ahol dicsekedünk az Úrban, ahol a világgal való harcban ellankadt karjainkat erősíthetjük.

Sapienti satis — a bölcsnek ennyi is elég.

Adjunk hálát az Úrnak, hogy megváltott, áldjuk Őt, hogy az igazság ruháiba öltöztetett és dicsérjük Őt, hogy Krisztus gyermekeinek a társaságába vezetett.

A MEGIGAZULTAK URA

(Róma 8:28—39)

A pestmegyei Őrszentmiklós az én fatornyos kis falum. Ott születtem. Testvéreimmel együtt ott töltöttük a nyári szünidőt a nagyapánál és nagymamánál. A helybeli kis baptista gyülekezetben ottlakó földműves gyülekezeti vezetők szólták az Igét — kivéve ha vendég érkezett. Egy alkalommal egy budapesti testvér látogatott ki, nem tudom, mi volt a mestersége, s őt kérték fel a szolgálatra. 8-10 éves fiú lehettem. Amíg a vendég testvérünk prédikált, addig én egy papírlapra fejeket rajzolgattam. Mellettem ülő pajtásaim nevettek a nagy füleken és hosszú orrokon. A prédikáló atyafi észrevette a figyelmetlenséget, a halk nevetést s beszéd közben hirtelen rámszólt: *"Fiacskám, jó légy, mert ha nem, nem szeret az Úr Jézus."*

Felütöttem buksi fejemet. Megértettem, hogy bántotta, hogy nem figyeltem, de amit mondott dorgálásul, az nem ment a fejembe: *igaz volna az, hogy az Úr Jézus csak a jókat szereti?* Az én kedves vendég igeszóló bácsim ijesztgetett az Úr Jézussal! Ő maga sem tudta, hogy mit mondott, s én is csak később, évek múlva kaptam választ kérdésemre. Arra hamar rájöttem, hogy ha csak a jókat szereti, akkor nem sokat szeret. Ki a jó? Erre a kérdésre az az egyenes és őszinte válasz, hogy senki! És Krisztus mégis szeret mindenkit.

Ezzel a kis történettel már rámutattam arra, hogy *ki a megigazultak Ura és milyen dicső a megigazultak Ura.* Krisztus Úr, de nem azért Úr, hogy diktáljon és követeljen. Olyan Úr Ő, akinek hatalma van arra, hogy *érdem nélkül jutalmazzon* és *van szíve hozzá, hogy szeressen, még ha vétkezünk is.* Úr, mert más névvel alig tisztelhetjük; Úr, akitől nem félünk, mert hű barátunk. Így énekeljük: *Ó, mily hű barátunk Jézus, aki mindenkor segít.*

Amikor ezt az ének-verset idézem, Csopják Attilára, a szöveg fordítójára gondolok. Milyen gazdaggá tette, már az örökkévalóságban éneklő Csopják testvérünk, a magyar evangéliumi keresztyének életét! Ki ne énekelné örömmel, hálaadással és megnyugvással az énekeket:

Ó, ne menj előlem, Jézus...
A Tied vagyok...
Szent érzelem tölti keblem...
Ó, fogd kezem, Vezérem...

(Folytatás a következő számban)

Missziói mezőkről...

(Folytatás a 6. oldalról)

narancsfája meglehetős bő termést, azaz 9,030 pészót hozott.

Augusztus 16—31-ig Dr. Cserepka Jánosné testvérnő nálunk volt Boliviából. A kedves testvérnőnek közöttünk való időzése áldásos volt úgy a gyülekezet, mint családunk számára. Eddig nem ismertük személyesen Cserepka testvérnőt, s most, hogy megismertük őt, őszintén örülünk annak, hogy az Úr közénk vezette. Találkozásunk első percétől úgy éreztük, mintha mindig ismertük volna egymást. A testvérnő beszélt Bolivia-i munkájukról és vetített, színes képeket, s így volt alkalmunk nemcsak hallani, hanem képekben is látni a vidéket, ahol laknak és az embereket házukkal együtt, akik között dolgoznak Cserepka testvéreink. Ezután jobban szívünkön hordozzuk kedves testvéreinket és imádkozunk értük, hogy az Úr őrizze meg őket azon vadonban és munkájukat áldja meg gazdagon.

Kedves Cserepka testvérnőnkért hálásak vagyunk az Úrnak azért, hogy közénk vezette. Mindig örömmel gondolunk vissza azon kedvesnapokra, amelyeket testvérnőnk közöttünk töltött. Szeretnénk megismerni Cserepka János testvért is, testvérnőnk kedves férjét is. Hiszszük, ha az Úr akarja, őt is meg fogjuk ismerni, lehet, hogy nem is sokára.

Augusztus 20-án, Szent István napján este misszió estét rendeztünk. Erre az alkalomra meghívtuk az ukrán baptista gyülekezet fúvószenekarát, akik nagyon szépen játszottak. Egy filmet vetítettünk, amelyben Lusia megtérését láttuk, ő akkor tért meg, amikor Billy Graham Buenos Airesben evangélizált. Ez alkalommal a nagyszámú hallgatóság előtt Dr. Cserepka testvérnő is beszélt kasztizsán nyelven Boliviában való munkájukról. A tisztelet után testvérnőink ízletes süteményekkel és teával szolgáltak. A tea után a pincehelyiségben sokáig elszórakoztak.

Szeptember 25-én az ifjúság gazdag műsorral megtartotta ötéves évfordulóját.

Október 16-án tartottuk az Anyák Napját magyar és kasztizsán nyelven. Gyermekeink áldásos műsorral szolgáltak mind a két nyelven. Az ünnepély végén minden édesanya borítékban kapott egy díszes emléklapot, Biblia-vers felírással. Az említett kedves napokon imatermünk mindig megtelt hallgatókkal.

Nov. 13-án az Igehirdetés után kérdeztem: Van-e közöttünk olyan, aki érzi, hogy őt Krisztus hívja és kész elfogadni a hívást? Erre felállt egy 73 éves ember és egy 23 éves ifjú. Ezen kedves lelkekért könnyek között mondtunk hálát az Úrnak, áldja meg őket oly lelki erővel, hogy hűen megállhassanak elhatározásuk mellett.

Legyen áldott az Ú minden áldásáért. *Pintér Sándor*